صبا راهی

۲۸ مارچ ۲۰۱۱

گزارشی از راهپیمائی عظیم علیه ریاضت اقتصادی در لندن!

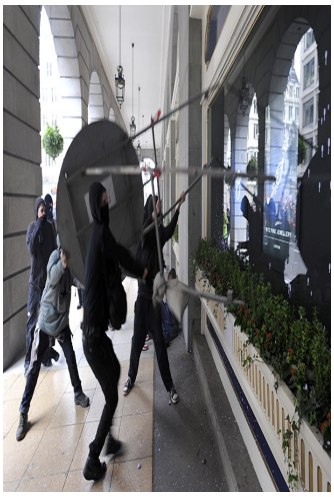

بیرون از صف یک نفر فریاد میزند: "کارگران مصر راه را نشان دادند! "

تا چشم کار می کند جمعیت موج می زند از مخالفانی که از سراسر انگلستان به لندن آمده اند تا در راه پیمائی اعتراضی علیه " شرایط تحمیلی ریاضت اقتصادی" دولت ائتلافی انگلیس شرکت نمایند. از بزرگ و کوچک، آموزگار و پرستار، کارکنان دفتری، کارخانه، مادران خانه دار، بازنشستگان، بیکاران و گروه های سیاسی چپ، دانش آموزان و دانشجویان... در این راه پیمائی شرکت دارند. اتحادیه های مختلف با رنگ آمیزی های مختلف اما همه با یک هدف اعضای خود را در این راه پیمائی مزین نموده اند. انواع سوت، بوق، کلاه، تی شرت، با دسته های موزیک که زیر پای شرکت کنندگان موزیک مینوازد تا راه راپیمائی عظیم را موزن تر نماید.

به غیر از پلاکادرهای از قبل تهیه شده اتحادیه ها تا چشم کار میکند پلاکاردهائی به چشم میخورد که دست نویس هستند ، پلاکارهائی مانند: این راهپمائی تخیلی نیست، واقعی ست، برنامه های دولت تخیلی ست، دولت ائتلافی باید به زیر کشیده شود، بحران کار ما نبود، یقه بانکدارها و کمپانی هائی که مالیات نمیدهند را بگیرید، چرا از بودجه خانواده سلطنتی نمیزنید؟، کامرون قصاب مردم بریتانیا، چرا طبقه زحمتکش باید بپردازد؟ و صدها دست نویس دیگر. گوش من اما نمی توانست صدائی که مملو از سؤال و کنجکاوی بود، را ناشنیده بگیرد. صدای دخترکی سه یا چهار ساله که در حالی که موج جمعیت را تماشا میکرد بسیار شیرین از پدرش سؤال میکرد: بابا بابا این مردم خوشحال هستند؟

نمیتوانی ابتداء و انتهای جمعیت را مانند سایر راهپیمائی های اعتراضی تخمین بزنی، اما گفته میشود که حدود نیم میلیون جمعیت در این راه پیمائی شرکت داشتند، در این راهپیائی میانگین سن را میشد میان سال نامید اما شرکت وسیع جوانان در این راهپیمائی را هم هرگز نمیتوان نادیده گرفت، جوانانی که هنوز امکان ساختن راه آینده زندگی شان را پیدا نکرده و سیاهی خونباری را جلوی راه خود میبینند که برای نابودی آن و روشن ساختن مسیر آینده شان مبارزه میکنند. که طبیعتا نوع مبارزه و برخورد این دسته با نسل میانسال بعضا محتاط میتواند کاملا متفاوت باشد،

همانطور که خواسته هایشان اما هر دو دسته از خواسته های یکدیگر با قدرت تمام دفاع میکنند. بعضا ممکن است در نوع مبارزه با هم اختلاف نظر داشته باشند. جوانان به ویژه آنانی که از خانواده های با درآمد پائین می آیند یا بناء به دیدگاه سیاسی شان راه مذاکر و مهلت دادن به چپاولگری طبقه غارتگر را بر نمیگزیند. آنها قویا طبقه دزد، یعنی بورژازی را مقصر ایجاد شرایط ریاضت اقتصادی میدانند و در هر حرکت اعتراضی با حرکات تعرضی خود خشم خود را به سودجویان خونخوار نشان میدهند در این میان کم نیستند روشنفکران میان سالی که آنها نیز عده ای غارتگر را مقصر ایجاد چنین شرایطی برای اکثریت جامعه میدانند.

در حالیکه دیوید میل بند، رهبر جدید حزب قلابی کارگر بریتانیا، در هاید پارک منتظر رسیدن جمعیت است و حتی به خودش زحمت ده قدم راه پیمائی در این حرکت را هم نداده مبادا که بر کفش های دست دوز مارک دارش غبار راه بیفتند، در فکر ملاخور کردن این راهپیمائی در هاید پارک لندن پشت میکرفون قرار میگیرد تا حرافی میکند، جوانان در مراکز تجاری در قلب لندن سود غارتگران را نشانه گرفته اند و قرار است که این حرکت ٢٤ ساعت ادامه داشته باشد...

پولیس هار ضدشورش طبق " وظیفه" از مراکزی مانند مک دونالد، بانکها و فروشگاه های زنجیره ئی پوشاک مانند تاپ شاپ و تاپ من، ووداfون و بسیاری دیگر که مشخص شده مالیاتهای خود را هرگز پرداخت نکرده اند با درست کردن دیوارهای گوشتی حفاظت میکند. و اسم این هم " عدالت مالیاتی سرمایه داری خونخوار" میباشد.

گفتن شعار و تکرار آن در بسیاری از قسمت های جمعیت بسیار مشکل است چرا که جمعیت با دمیدن در بوق و سوت و انواع وسایل بادی اعتراضی هر صدائی را محو میکند، اما در بعضی قسمتها به ویژه گروه آنارشیست های سوسیالیست به طور مداوم شعارهائی با مضمون هائی از قبیل:

مردم انگلیس دیگر نگران سوخت نباشید، بمب های انگلیس در لیبی سوخت ساز است، آتش بازی بزرگ را بر پا کن، حزب محافظه کار را در بالای آن و لیبرالها را در وسط آن قرار بده و آتش را شعله ورتر کن. آنها با ابتکارات فکری و عملی خود روحیه و انرژی بیشتری به مخالفان سیاست های دولت میدهند. و البته هستند کسانی که بناء به دلایل مختلف مانند ترس، محتاط بودن، نادانی سیاسی با دیدن این جوانان پرشور انقلابی اخم آلود میشدند، و فهمیدن "منافع" اینها هم کار دشواری نیست اینها همچنان فکر میکنند که با " لبخند" میتوانند مکندگان خون زحمتکشان را به عقب برانند.

جمعیت به طرف هاید پارک در حرکت است، جوانان معترض که بسیار هم خشمگین هستند مردم را دعوت میکنند که خشم خود را نشان دهند، آنها پرشور در حالیکه یک گروه شان سر پولیس های خنگ را گرم میکنند به طرف مراکز تجاری حمله ور میشوند، مراکز سودسازی که مالیات شان را پرداخت نکرده اند را اشغال کرده و همانطور که در اولین تظاهرات سال گذشته اعلام کرده بودند فریاد میزنند این ابتدای راه ماست... پولیس دویست نفر از آنها را دستگیر میکنند.. و همانطور که عده ای در گوشهٔ منازلشان در موقع کشتار مردم لیبی و عراق و افغانستان چپیده بودند دیشب و امروز هم همین کار را کرده و دنبال کننده سریالهای "مغزشوئی" شبکه های تلویزیونی هستند.. اما نسل پرشور انقلابی راه خود را می پیماید... همانطور که دنبال جوانان پرشور انقلابی حرکت میکنم، فردی نشریه ای را به دستم میدهد روی آن نوشته انقلاب جهانی...لبخندی رد و بدل میشود به او میگویم با دست خالی که نمیشود انقلاب جهانی کرد... بدون سلاح رفتن به میدان مبارزه برای کارگرانی که خود را در یک طبقه متشکل نساخته و حزب خود را تشکیل نداده اند چه مفهموی دارد؟ کوله ام پر از اعلامیه های کوچک و بزرگ و نشریات مختلف است.. هلیکوپترها مدام در بالای سر ما فیلم و عکس و گزارش تهیه میکنند... و دوباره دلالهای خبری سی ان ان و

بی بی سی با " ترسو" ها مصاحبه میکنند که با ضربه زدن به سود سرمایه داری خونخوار شدیداً مخالف هستند... وقتی که گزارشگران تلویزیونی و فیلمبردارهایشان جمعیت را میشکافند جمعیت آنها را به سخره میگیرند و می گویند چه خبری میخواهید؟ روی پلاکادرهای اتحادیه ها نوشته " نه به بریدن ها" موج میزند. یکی از تظاهر کنندگان تصویر بریده روزنامه ای را در دست دارد که یک گیوتین را نشان میدهد که سر دیوید کامرون نخست وزیر ائتلافی در میان آن قرار داده شده و بالای آن نوشته " این یک بریدن خوب است". برخی ها با ترش روئی به آن فرد و تصویر در دستش نگاه میکنند، و بسیاری به عنوان تأئید دستشان را تکان میدهند به خصوص جوانان!

یکی از سازمانهای چپ انگلیسی پیشنهاد یک اعتصاب ٢٤ ساعته توسط کارکنان بخشهای دولتی و خصوصی را به اتحادیه ها برای مقابله با برنامه ریاضت اقتصادی دولت پیشنهاد نموده تا چه درجه توجه اتحادیه ها را به خود جلب کند معلوم نیست.

این راهپیمائی به دعوت تی یو سی صورت میگرفت. تی یو سی همانطور که خودش را تعریف میکند صدای بریتانیا در کار است با ٥٨ اتحادیه رسمی که بیش از ٦.٢ میلیون نفر از هر پیشه و شغلی را نمایندگی می نماید، تی سی یو برای شرایط عادلانه در محیط کار و برای عدالت اجتماعی در انگلیس و سایر کشورها کمپین های بزرگی بر پا میکند. آنها با اروپا مذاکره نموده، و در انگلیس با احزاب، مراکز تجاری، مجامع عمومی محلی و جامعه وسیع تر ارتباط برقرار می کنند.

دسته های مختلف جوانان در مکان های مختلف مشغول نشان دادن مخالفت خود با ریاضت تحمیلی اقتصادی از جانب دولت ائتلافی هستند، شیشه های بانکها، رستوران های مک دونالد ، هتل ریتز و ..توسط گروه های به خشم آمده شکسته شده و در و دیوارهای آنها با شعارهای مختلف ضدسرمایه داری آذین گردیده شب ادامه دارد... گروهی از جوانان در میدان پیکادلی لندن سرود انترناسیونال را میخوانند... برخیر ای داغ لعنت خورده.... دنیای فقر و بردگی...باید از ریشه براندازیم ..کهنه جهان جور و بند...آنگه نوین جهانی سازیم... هیچ بودگان هر چیز گردند...مبارزه همچنان ادامه دارد.. این ابتدای راه است...به امید نابودی امپریالیسم خون آشام و رژیم های دست نشانده منفور آن

دیدن عکسها و فیلم های مربوط به این تظاهرات درلینکهای زیر توصیه میشود

http://www.youtube.com/watch?v=NaBvKE-gILM

http://london.indymedia.org/videos/٨٥٠٧

http://london.indymedia.org/articles/٨٤٨٨

http://london.indymedia.org/articles/٨٤١٧

http://www.guardian.co.uk/world/gallery/٢٠١١/mar/٢٦/thousands-march-against-cuts-in-pictures

Video roundup of the day and marchers' stories

http://www.youtube.com/watch?v=٠E٤cGohc٩i٠&feature=related